

103

Κουντουβερνία

φ. 61v

/ Φ 58

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν [μηνὶ ..... εἰς τὸ σπί-
τιν κάμοῦ τοῦ ὑπο] / γράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ κύρ [.....κουσίς .....] /
καὶ ὁ ἀφέντης Φραντζεσκάκης Πρόσπιρος λέγοντας ὁ αὐτὸς ἀφέντης Φραν[.....] / τὸ
περιβόλιον ὃπού ἔχειν ἀπὸ γονικόν του εἰς τὸ μέρος τῆς Φουντάνας καὶ Χριστοπ[.....
...]/χι μέσαν τὰς δύο ἐκκλησίες τὴν Ὁδηγήτρια καὶ τὴν ἀγία Πελαγία ἐπέσασιν
[εἰσὲ συνί] / βασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς μὲ τὸν ἄνωθεν κύρον Μιχάλην καὶ
δίνει του τον [....] / σήμερον μὲ τὶς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμοὺς ἥγου προ-
μετάρειν ὁ ρηθεὶς [... Μι] / χάλης ὅτιν τὸ αὐτὸν πράμα ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ἀδού-
λευτον καὶ ἀφρασο νὰ τὸ φράζην α[...] / ἀτόρνου μὲ στύλους μὲ μπλόκους καὶ μὲ
φίργανα καὶ νὰ βάνη καὶ τὸ παράβγαλμα [....] / ἐπομείνασιν ἀνάμεσόν τος μὲ ἐδι-
κές του δξιδες τοῦ αὐτοῦ Μιχάλη καὶ ὁ νοικοκύρης νὰ μὴν [᷂] / γη καμμιᾶς λογῆς
δξιδον ἥ σὲ δ,τι δξιδον ἥθελε θέλει νὰ κάμη εἰς τὸ αὐτὸν γράμμα καὶ [...] / νοντας
τον τὸ αὐτὸν παράβγαλμα νὰ τὸ κάνη ἔνα μὲ ὅλο τὸ πράμα. Νὰ τὸ κρατῆν ὅλο φραμ /-
μένον καὶ τραφοκοπημένον ποὺ νὰ μὴν ἐμπαίνη κανεὶς μέσαν κατὰ τὴν τάξιν τῶν
μπρεβολιῶν / πρεμετάροντας νὰ τὸ φυτολογᾶ ὅλο ὅπου πάγη τὸ νερὸν χειμωνικὸν
καὶ καλοκαιρινὸν φυτολό / γιο ἥγου φυτὸν ὅπου σύρνει κάθε καιρὸς καὶ μήνας καὶ
μπαίνοντας τὸ αὐτὸν περιβόλιν / εἰς τὸν κάματον ὅπου θὲ νὰ βγάνη ἀσπρα νὰ μοι-
ράζουνται νὰ παίρνην ὁ ἄνωθεν Μι / γάλης δύο μερδικὰ καὶ ὁ ρηθεὶς Φραντζεσκάκης
ὁ νοικοκύρης ἔνα μερδικόν σὲ δ,τιν / νιτράδα ἥθελε κάμειν μέσαν τὸ αὐτὸν περι-
βολέον καὶ κάνοντάς τον καλὰ καὶ ἐ / μπιστεμένα ὡς προμετάρειν χωρὶς κανέναν
ἴνγγανος νὰ τόγην πάντα αἰωνίως / μὲ τὸν ἄνωθεν νοικοκύρην καὶ ἀποθανόντας τοῦ
αὐτοῦ κυρο Μιχάλη λέγειν ὅτιν ἥ πάρ / την του καὶ οἱ κόποι του νὰ εἶναι ἀφησμένα
καὶ ἀφιερωμένα εἰς τὴν κυρία τὴν Εὐανκελίστρα ὅπου δουλεύει διὰ λόγουν τῆς
καὶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστῆς νὰ δίνῃ δύο βο / λὲς τὴν ἑβδομάδα τὸ κανί-
σκιν τῶν νοικοκυρῶν τόσον χορταρικὸν κατὰ τὴν τάξιν λέ / γοντας καὶ τοῦτον ὅτιν
ἄν ἴσως καὶ εἰσὲ καιρὸν ποὺ ἐθέλασιν θελήσου καὶ οἱ δύο μερίδες νὰ / κάμουν πλέο
σίγουρον τὸν τράφον τος χτιστὸν μὲ πέτρες νὰ εἶναι ἥ δξιδον ἀνάμε / σόν τος καὶ
τῶν ἐδυονῶν καὶ νὰ εἶναι κρατημένοιν καὶ οἱ δύο μερίδες νοικοκύρης καὶ κοπι / αστῆς
νὰ ἑορτάζουσιν τις δύο ναοὺς ὅτας εἶναι ἥ μνήμην τος ἥγου στὶς δέκα πέν / τε τοῦ

Αύγουστου νὰ ἑορτάζεται ἡ κυρία ἡ Ὀδηγήτρια καὶ εἰς τὶς ὁκτὼν τοῦ Ὁκτωβρίου / νὰ ἑορτάζεται ἡ ἀγία Πελαγία ἔηγώντας καὶ τοῦτον ὅτιν [ὅτιν] κάνοντας ὅλους τοὺς / ἀνωθεν πάτους καὶ ταιριασμοὺς ὅπου προμετάρειν ὁ ρηθεὶς κοπιαστῆς καὶ εἰσὲ καιρὸν κανέ / να ποὺ δὲ ἐθέλασιν ταιριάζου ἡ αὐτοὶ ἢ οἱ διάδοχοιν τοις νὰ μποροῦν νὰ μοιράζουν τὸ / αὐτὸν ὅλο πρᾶμα νὰ παίρνου οἱ νοικοκύροιν τὰ δύο μερδικὰ καὶ οἱ κοπιαστάδες / τὸ ἔνα μερδικὸν ἀπὸ τὰ τρία διὰ τὶς ὅξοδές τοις καὶ παραβγάλματα καὶ κόπους ὅπου / ἔχουν μέσαν εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν / στερεώνοντάς τοις καὶ μὲ ἀξιοπίστους καὶ παρακαλετοὺς μαρτύρους ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ πατέρας / τοῦ ἀνωθεν Φραντζεσκάκην ὁ σινιόρ Τζουάνες καὶ ἀπογράφου καὶ ἴδιοχείρως τοις καὶ τὰ ἔξης:—

- / —Φραντζίσκος Πρόσπορης στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἀνωθεν—
- / —Τζουάνης Πρόσπερη βεβαιώνω τάνωθεν—
- / —Νικολὸς Φρανγγόνπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἀνωθεν—
- / —Τζωρτζέτος Κοντοπίδης μαρτυρῶ ὡς ἀνωθε—
- / —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.—

104

Πώληση

/ Εβγαλμένη καὶ πάλι ἀπὸ Τζωρτζέτο Φ 59

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 6/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ / [ὑπ]ογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ μισέρ Τζωρτζέτος Κοντοπίδης καὶ ἡ κερὰ παπαδιὰ / [ἡ πρ]εσβυτέραν τοῦ ἀφέντην παπᾶ κύρ Σταμάτην Σέργην λέγοντας ἡ αὐτὴν κερὰ [π]παπα / διὰ τὸ πώς νὰ ἔγην καὶ νὰ τῆς εὐρίσκουταιν ἀπὲ γονικόν της εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ / Ἀγερσανιοῦ ἔνα κομμάτιν ἀμπέλιο μὲ τὸ πατηντήριν του καὶ μὲ τὸ πηγάδιν του καὶ σκαμινία / ν του καὶ ἄλλα δεντρουλάκια καὶ ἀκόμην καὶ ἄλλη μιὰ καυκάραν ἀπὸ πανωθιὸ ἀπὸ τὸ αὐτὸν ἀ / μπέλιο γροικᾶται ἔνα μὲ τὸ ἴδιον ἀμπέλιο μόνον ὁ τράφος τὸ πετροτοῦχιν ὅποὺ τὸ γω / ρίζειν καὶ συνμπλιάζειν καὶ μὲ τοῦ ποτὲ Κόκκουν τὰ πράματα τὸ ὅποιο ἀμπέλιον καθ[ώς] / εὐρίσκεται μὲ τὴ ληγόν του καὶ πηγάδιν του καὶ δέντρα του καὶ μὲ πᾶσαν του ἄλλον δικαίωμα / καὶ μὲ τὴν ἀνωθεν καυκάραν μὲ πᾶσαν τῆς δικαίωμα ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ αὐτὴν ἃ / νωθεν κερὰ παπαδιὰ τὰ δίδειν καὶ παραδίδειταιν καὶ